

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

14. september 2006 *

Kohtuasjas C-417/05 P,

mille eesmärgiks on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 24. novembril 2005 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: D. Martin ja L. Lozano Palacios, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis

apellatsioonkaebuse esitaja,

teine menetlusosaline:

Maria Dolores Fernández Gómez, esindaja: *abogado* J. R. Iturriagoitia,

hageja esimeses astmes,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Schintgen, P. Kūris, G. Arestis (ettekandja) ja J. Klučka,

kohtujurist: L. A. Geelhoed,
kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 17. mai 2006. aasta kohtuistungil esitatud,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Euroopa Ühenduste Komisjon palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 13. septembri 2005. aasta otsuse T-272/03: Fernández Gómez VS. komisjon (EKL 2005, lk FP-I-A-229, II-1049; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“), millega kohus esiteks tühistas teenistuslepingute sõlmimiseks pädeva asutuse 12. mai 2003. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata M. D. Fernández Gómezi lepingu pikendamise taotlus (edaspidi „vaidlusalune

otsus”), ja teiseks mõistis komisjonilt hageja kasuks välja sellest otsusest tulenevalt tekitatud kahju eest hüvitist 50 000 eurot ning kohtukulud.

Õiguslik raamistik, vaidluse aluseks olevad asjaolud ja menetlus Esimese Astme Kohtus

- 2 Nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määruse (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja ühenduste muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (EÜT L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk 5), mis kehtis kuni 30. aprillini 2004, artiklid 2 ja 3 kehtestavad vastavalt Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad (edaspidi „personalieeskirjad”) ja Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimused (edaspidi „teenistustingimused”).
- 3 Teenistustingimuste artikli 2 punkti a kohaselt on ajutised töötajad „töötajad, kes on võetud ametikohtadele, mis kuuluvad iga institutsiooni eelarvele lisatud ametikohtade loetellu ja mille eelarvepädevad asutused on liigitanud ajutiseks”.
- 4 Teenistustingimuste artikkel 8 täpsustab muu hulgas, et ajutisi töötajaid, kelle suhtes kohaldatakse eelnimetatud artikli 2 punkti a, võib tööle võtta tähtajaliselt või tähtajatult, ning et tähtajalise lepinguga ajutise töötaja lepingut võib tähtajaliselt pikendada ainult ühe korra.
- 5 Komisjon võttis 18. oktoobril 1994 vastu komisjoni teenistuste ja teatud töötajate kategooriate vahelisi suhteid reguleerivaid üldeeskirju käsitleva hea haldustava eeskirja (edaspidi „hea haldustava eeskiri”).

- 6 Nimetatud hea haldustava eeskirjaga ette nähtud erinevad töötajate kategooriad on „koosseisuvälised töötajad” ja „teatud [töötajate] erikategooriad”. Juhise punkti I B kohaselt käsitletakse „teatud [töötajate] erikategooriatena” „isikuid, kellele kohaldatakse personalieeskirju, teenistustingimusi või avalikku õigust”. Viimasena nimetatud väljend hõlmab abiteenistujaid, lähetatud siseriiklikke eksperte, isiklikel põhjustel võetud puhkusel viibivaid või osalise tööajaga töötavaid ametnikke või teenistujaid, endisi ametnikke, ajutisi töötajaid ning „ühenduste muid teenistujaid”.
- 7 Komisjon võttis 13. novembril 1996 vastu otsuse „Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti a kohaldamisalasse kuuluvate ajutiste töötajate suhtes kohaldatav poliitika” (edaspidi „komisjoni 13. novembri 1996. aasta otsus”). Selle otsusega kehtestatakse uute suuniste alusel „rakendussätted”, mis käsitlevad teenistustingimuste artikli 2 punkti a kohaldamisalasse kuuluvate ajutiste töötajate töölevõtmist ja valikut, nende lepingute kestust, piiranguid teenistusperioodide ajalisele kattumisele muu haldusliku tegevuse või komisjoniga sõlmitud lepingutega ning ajutisi töötajaid huvitada võivaid sise- ja avatud konkursse.
- 8 Selle otsuse punkti 6 alapunktid b ja c määratlevad lepingute kestuse ja nende teenistustingimuste artikli 2 punkti a kohaldamisalasse kuuluvatele ajutistele töötajatele kohaldatavad kattumise välistamise reegli üksikasjalikud tingimused, kellele on tehtud pakkumus lepingu sõlmimiseks alates 1. detsembrist 1996 (edaspidi „kattumise välistamise reegel”). Punkti 6 alapunkt c täpsustab järgmist:

„Komisjoni töötajate, kes ei ole ametnikud, kogu teenistusaeg ei tohi olla pikem kui kuus aastat. Nimetatud kuue aasta arvutamisel võetakse arvesse ajutise töötajana teenistustingimuste artikli 2 punktide a või b alusel, abiteenistujana ja koosseisuvälise töötajana töötamise aeg. [...] Peadirektoraaatidele saadetakse soovitusel sellise kattumise piirangu kohaldamiseks töölevõtmist puudutavates ettepanekutes.”

- 9 Personali ja halduse peadirektoraadi peadirektor saatis 14. novembril 1996 töötajatele kirja, milles informeeris neid „teenistustingimuste artikli 2 punkti a kohaldamisalasse kuuluvate ajutiste töötajate suhtes kohaldatavast uuest poliitikast”. Selles kirjas selgitatakse kattumise välistamise reegli kohta, mis piirab mittealaliste töötajate kogu teenistusaja kestust kuni kuue aastani, et selle maksimaalse kestuse arvutamisel võetakse muu hulgas arvesse „lähetatud siseriikliku eksperdina või muu koosseisuvälise töötajana” töötamise aeg komisjonis.
- 10 M. D. Fernández Gómez töötas komisjonis lähetatud siseriikliku eksperdina kolm aastat alates 1. detsembrist 1997 kuni 30. novembrini 2000. Seejärel võeti ta tööle abiteenistujana kaheks ja pooleks kuuks alates 1. detsembrist 2000 kuni 15. veebruarini 2001.
- 11 Seejärel kandideeris ta töökohale, mis avaldati vaba ametikoha teadaandes 13T/TRADE/2000 nelja ajutise ametikoha täitmiseks kaubanduse peadirektoraadis. Lepingu kestuse kohta märkis teadaanne järgmist:

„[K]andidaadi ametisse nimetamisel [...] kohaldab komisjon 13. novembri 1996. aasta otsuses sisalduvaid eeskirju, millega piiratakse [teenistustingimuste] artikli 2 punkti a kohaselt sõlmitud lepingute kestust kuni kolme aastani võimalusega pikendada lepingut ühel korral kuni üheks aastaks.”

- 12 Kuna M. D. Fernández Gómezi kandidatuur kiideti heaks, sõlmis ta komisjoniga teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud ajutise töötaja lepingu. Nimetatud leping sõlmiti 17. jaanuaril 2001 ja see jõustus 16. veebruaril 2001. Vastavalt nimetatud lepingu punktile 4 oli lepingu kestuseks määratud kaks aastat ning üheksa ja pool kuud, s.t leping pidi lõppema 30. novembril 2003.

- 13 Kõnealune leping saadeti vastustajale 19. jaanuari 2001. aasta kirjaga, milles komisjoni pädev teenistus juhtis M. D. Fernández Gómezi tähelepanu sellele, et „leping on sõlmitud tähtajaliselt kaheks aastaks ning üheksaks ja pooleks kuuks ning et vastavalt komisjoni 13. novembri 1996. aasta otsusele, mis määrab erinevat liiki lepingute maksimaalse kestuse, ei saa lepingut pikendada”.
- 14 M. D. Fernández Gómez saatis 13. veebruaril 2003 personali ja halduse peadirektoraadi teenistujale Daum e-kirja. See kiri pealkirjaga „Küsimused lähetatud siseriiklike ekspertide kohta” oli sõnastatud järgmiselt:

„[...] oleksin väga tänulik, kui edastaksite mulle järgmist teavet:

- kas „kattumise välistamise reegel” (komisjoni 13. novembri 1996. aasta otsus) on kohaldatav lähetatud siseriiklikele ekspertidele, kes on alustanud ja lõpetanud töötamise enne 5. jaanuari 2002? Kui vastus on jaatav, siis

- millisest kuupäevast seda kohaldatakse ning

- miks ei ole seda piirangut sätestatud komisjoni 9. veebruari 2001. aasta otsuses (mis reguleerib lähetatud siseriiklike ekspertide töötingimusi) ja miks ei ole lähetatud siseriiklike ekspertide lähetusajaga mainitud 13. novembri 1996. aasta otsuses?

[...]”

- 15 M. D. Fernández Gómezi üksuse juhataja saatis 3. aprillil 2003 personali ja halduse peadirektoraadile kirja, milles muu hulgas taotles M. D. Fernández Gómezi ajutise töötaja lepingu pikendamist, et tema lepingu kogukestus oleks neli aastat, mida ta pidas selle lepingu maksimaalseks kestuseks. Pikendamise taotluses toodi välja põhjused, miks asjaomase töötaja üksuses töötamise jätkamine on „äärniselt vajalik”. Selles kirjas märgiti veel, et komisjoni 13. novembri 1996. aasta otsuses ei näha ette, et kattumise välistamise reegluga määratud kuueaastase ajavahemiku arvutamisel võetakse arvesse lähetatud siseriikliku eksperdina lähetusaeg. Samas kirjas oli öeldud ka seda, et lähetatud siseriiklikke eksperte ei käsitleta tegevusjuhises „koosseisuväliste töötajatena”.
- 16 Personali ja halduse peadirektoraadi teenistuja saatis 12. mail 2003 e-kirja selle üksuse teenistujale, kus M. D. Fernández Gómez töötas. See kiri oli sõnastatud järgmiselt:

„[Mul] on palutud vastata teatele, mis puudutab Teie 3. aprilli 2003. aasta kirjas esitatud taotlust pikendada teenistustingimuste artikli 2 lõike a kohaldamisalasse kuuluva kahe [ajutise teenistuja], s.o M. D. Fernández Gómezi ja [...] töölepingut.

M. D. Fernández Gómez on võtnud vahetult ühendust teenistuja Daumiga küsimuses, mis puudutab lähetatud siseriikliku eksperdina töötamise ajavahemiku arvutamist kattumise välistamise reegli kohaselt; Daum vastas talle, et väljakujunenud praktika kohaselt loetakse lähetatud siseriikliku eksperdina töötatud aeg „koosseisuväliste töötajana” töötatud ajana [...]

Seega võin kinnitada, et nende kahe ajutise teenistuja nagu ka teiste samas olukorras olevate teenistujate puhul, ei arvata lähetatud siseriikliku eksperdina töötatud aega maha ega vaadata üle nende lepingu kehtivusaega.

[...]”

- 17 See kiri saadeti 18. juunil 2003 elektronpostiga M. D. Fernández Gómezile.
- 18 M. D. Fernández Gómez esitas personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse, mille komisjoni jättis 29. oktoobri 2003. aasta otsusega rahuldamata.
- 19 Vahepeal oli M. D. Fernández Gómez esitanud hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 4. augustil 2003 ja milles ta nõudis esiteks vaidlusaluse otsuse tühistamist ja teiseks komisjonilt tekitatud kahju eest hüvitise 101 328,60 eurot koos viivistega välja mõistmist.
- 20 Samal päeval Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud eraldi dokumendiga esitas M. D. Fernández Gómez ka taotluse peatada vaidlusaluse otsuse täitmine.
- 21 Esimese Astme Kohtu president jättis 16. septembri 2003. aasta määrusega kohtuasjas T-272/03: Fernández Gómez vs. komisjon (EKL 2003, lk I-A-197 ja II-979) selle taotluse rahuldamata ja lükkas kohtukulude üle otsustamise edasi.
- 22 Komisjon esitas 29. jaanuaril 2004 saabunud dokumendiga Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel vastuvõetamatuse vastuväite.

- 23 Esimese Astme Kohus otsustas 30. aprilli 2004. aasta määrusega liita vastuvõetamatuse vastuväite põhikohtuasjaga.
- 24 Pärast hagi vastuvõetavaks tunnistamist tühistas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsusega vaidlusaluse otsuse ja mõistis komisjonilt M. D. Fernández Gómezi kasuks välja tekitatud kahju eest hüvitise 50 000 eurot.

Poolte nõuded

- 25 Komisjon palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
 - teha asjas uus otsus, rahuldada tema Esimese Astme Kohtus esitatud nõuded ja jätta hagi rahuldamata;
 - teise võimalusena saata asi tagasi Esimese Astme Kohtusse;
 - mõista kohtukulud välja M. D. Fernández Gómezil, sealhulgas tema kohtukulud Esimese Astme Kohtus.

26 Vastustaja palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata;

- mõista Esimese Astme Kohtusse esitatud hagiga ja Euroopa Kohtusse esitatud apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

27 Euroopa Kohtu kantseleisse 23. veebruaril 2006 saabunud kirjas taotles komisjon Euroopa Kohtu kodukorra artikli 117 alusel luba esitada repliik. Euroopa Kohtu president jättis 8. märtsi 2006. aasta otsusega selle taotluse rahuldamata.

Apellatsioonkaebus

28 Komisjon esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks kolm väidet. Esimene väide tugineb sellele, et Esimese Astme Kohus on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et vaidlusaluse otsuse vastu esitatud hagi on vastuvõetav. Teine väide tugineb teenistustingimuste artiklit 8 ja kattumise välistamise reeglit puudutavale õigusnormi rikkumisele. Kolmas väide tugineb vastustajale väidetavalt tekitatud kahju määramisel ja hindamisel tehtud õigusnormi rikkumisele.

Esimene väide

- 29 Kõigepealt märgib Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 37, et vaidlusalune otsus ehk 12. mai 2003. aasta e-kiri sisaldab asutuse vastust M. D. Fernández Gómezi lepingu pikendamise taotlusele, mille tema üksuse juht 3. aprillil 2003 esitas.
- 30 Sama kohtuotsuse punkti 38 kohaselt lükatakse see taotlus vaidlusaluse otsusega tagasi põhjusel, et need kolm aastat, mil vastustaja komisjoni teenistuses lähetatud siseriikliku eksperdina töötas, tuleb kattumise välistamise reegli kohaldamisel arvesse võtta, sest kui sellele ajavahemikule liita esiteks abiteenistujana seal töötatud kaks ja pool kuud ning teiseks ajutise teenistujana seal töötatud kaks aastat ning üheksa ja pool kuud, teeb see kokku kuus aastat, mis on kattumise välistamise reegli kohaselt maksimaalne institutsioonis töötamise aeg.
- 31 Seejärel vastuseks komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväitele, mille kohaselt kinnitab vaidlusalune otsus üksnes vastustaja ajutise teenistuja lepingu sisu, leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 43, et vaidlusaluse otsuse ning lepingu ja seda edastava 19. jaanuari 2001. aasta kirja võrdlemisel võib tõdeda, et nimetatud otsus sisaldab uut asjaolu osas, milles sellega keeldutakse eelnimetatud lepingu pikendamisest põhjusel, et lähetatud siseriikliku eksperdina komisjonis töötatud aeg tuleb kattumise välistamise reegli kohaldamisel arvesse võtta, samas kui varasemates aktides käsitletakse ainult lepingu kestust ega mainita midagi lepingu võimaliku pikendamise kohta selle kehtivusaja lõppemisel, vaid viidatakse selles küsimuses kohaldatavatele eeskirjadele.

- 32 Olles niisiis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 leidnud, et vaidlusalune otsus ei ole lihtsalt varasemat otsust kinnitav akt, vaid vastustajat kahjustav meede, otsustas Esimese Astme Kohus sama otsuse punktides 45 ja 46, et personalieeskirjades sätestatud tähtaegadest on kinni peetud, ning tegi kõnealuse kohtuotsuse punktis 47 järelduse, et hagi on tervikuna vastuvõetav.
- 33 Komisjon väidab, et Esimese Astme Kohus on sellisele järeldusele jõudmisel õigusnormi mitmel korral rikkunud. Sellega seoses väidab ta eelkõige seda, et vastustaja ei ole esitanud ajutise töötaja lepingu pikendamise taotlust personalieeskirjade tähenduses, mistõttu on see hagi ainuüksi selle asjaolu tõttu vastuvõetamatu. Komisjon lisab, et kuna vaidlusalune otsus on pelgalt teavituskiri, mis ei ole käsitletav otsusena, ei kujuta see endast kahjustavat meetet.
- 34 Tuleb meelde tuletada personalieeskirjade artikli 90 lõikeid 1 ja 2, mille kohaselt:

„1. Iga isik, kelle suhtes kohaldatakse käesolevaid personalieeskirju, võib esitada ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule taotluse teda käsitleva otsuse tegemiseks. Asutus või ametiisik teatab asjaomasele isikule oma põhjendatud otsuse nelja kuu jooksul pärast taotluse esitamise kuupäeva. Kui taotlusele pole selleks tähtpäevaks vastatud, loetakse seda kaudseks taotluse tagasilükkamise otsuseks, mille vastu võib esitada kaebuse vastavalt järgmisele lõikele.

2. Iga isik, kelle suhtes kohaldatakse käesolevaid personalieeskirju, võib esitada ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule kaebuse teda kahjustava meetme

kohta, kui nimetatud asutus või ametiisik on teinud otsuse või kui ta pole võtnud personalieeskirjades ettenähtud meedet. [...]

[...]”

35 Seega tuleb tõdeda, et personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 kohaselt saab ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule taotluse esitada üksnes isik, kelle suhtes kohaldatakse personalieeskirju.

36 Vastustaja kuulub ajutise töötajana isikute hulka, kelle suhtes kohaldatakse personalieeskirjade artikli 90 lõiget 1, ja võib sellest tulenevalt esitada nimetatud sättes ette nähtud taotluse. Järelikult tuleb uurida, kas ta on tegelikult sellise taotluse esitanud.

37 Euroopa Kohtule esitanud kohtutoimikust nähtub, et vastustaja võttis oma lepingut puudutavas küsimuses personali ja halduse peadirektoraadiga ühendust 13. veebruaril 2003 saadetud e-kirja teel, mida on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 14. Kuigi vastustaja ei ole sõnaselgelt kinnitanud, kas see kiri on taotlus personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 tähenduses või mitte, väidab ta, et tema lepingu pikendamise taotluse esitas tema isikliku tegevuse tagajärjel tema üksuse juhataja.

38 On tõsi, et eelnimetatud üksuse juhataja taotles 3. aprilli 2003. aasta kirjaga vastustaja lepingu pikendamist. Kuid nagu nähtub käesoleva otsuse punktis 34 on

välja toodud personalieeskirjade artikli 90 lõikes 1 selgelt sätestatust, et sellise taotluse võivad esitada ainult isikud, kelle suhtes kõnealuseid personalieeskirju kohaldatakse. Ühelt komisjoni teenistusele teisele teenistusele kirja saatmine ei kuulu seega nimetatud sättega määratletud kohaldamisalasse. Peale selle ilmneb, et sellist kirja ei saa samastada kõnealuses sättes silmas peetud taotlusega, sest vastasel korral võidakse sättes toodud menetlusest kõrvale kalduda.

- 39 Lisaks ilmneb ülalnimetatud 13. veebruari 2003. aasta e-kirjast veel, et vastustaja ei ole esitanud ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule taotlust teda käsitleva otsuse tegemiseks. Vastustaja palub oma kirjas pealkirjaga „Küsimused lähetatud siseriiklike ekspertide kohta” üksnes teavet kattumise välistamise reegli kohaldamise kohta tema puhul.
- 40 Sellest järeldeb, et vastustaja ei ole esitanud mingit taotlust personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 tähenduses.
- 41 Sellistel asjaoludel tuleb veel kord uurida, kas sellise taotluse puudumisel kujutab vaidlusalune otsus endast kahjustavat meetet, kui võtta arvesse, et vastustaja on igal juhul esitanud selle meetme vastu kaebuse personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses.
- 42 Sellega seoses tuleb märkida, et kaebuse esitanud isikut kahjustavad vaid need aktid või meetmed, millel on siduvad õiguslikud tagajärjed, mis mõjutavad otseselt ja vahetult tema huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis.

- 43 Alustuseks tuleb märkida, et personali ja halduse peadirektoraadi 12. mai 2003. aasta e-kiri ei kujuta endast ilmselgelt sellist akti.
- 44 Isegi kui oletada, et kõnealune kiri sellist otsust sisaldab, tekivad väljakujunenud kohtupraktika kohaselt personalieeskirjade kohaldamisalasse kuuluvatele isikutele õiguslikud tagajärjed ainult töölepingu alusel (vt selle kohta 9. juuli 1987. aasta otsus kohtuasjas 329/85: *Castagnoli vs. komisjon*, EKL 1987, lk 3281, punktid 10 ja 11, ja 4. mai 1988. aasta määrus kohtuasjas 95/87: *Contini vs. komisjon*, EKL 1988, lk 2537, punkt 8). Käesoleval juhul on selge, et vastustaja ei ole personalieeskirjades sätestatud tähtaja jooksul 19. jaanuari 2000. aasta kaaskirjas selgitatud lepingutingimusi vaidlustanud.
- 45 Seoses 12. mai 2003. aasta kirjaga tuleb veel märkida, et see ei sisalda eelnimetatud tingimuste suhtes ühtegi uut asjaolu vastustaja lepingu kehtivusaja ja selle lepingu pikendamise osas.
- 46 Akt on puhtalt varasemat akti kinnitav akt, kui see ei sisalda võrreldes varasemaga ühtegi uut asjaolu, ning seega ei saa sellest kulgeda uus hagi esitamise tähtaeg (vt 10. detsembri 1980. aasta otsus kohtuasjas 23/80: *Grasselli vs. komisjon*, EKL 1980, lk 3709, punkt 18).
- 47 Seega tuleb tõdeda, et Esimese Astme Kohus on rikkunud personalieeskirjade artikleid 90 ja 91, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 37, et vaidlusaluses otsuses on toodud asutuse vastus M. D. Fernández Gómezi lepingu pikendamise

taotlusele, mille tema üksuse juht 3. aprillil 2003 esitas, ja seejärel sama otsuse punktis 44, et vaidlusalune otsus on kahjustav meede, ning jõudis sama otsuse punktis 47 järeldusele, et vastustaja hagi on vastuvõetav.

- 48 Seega tuleb apellatsioonkaebuse esimese väitega nõustuda ja vaidlustatud kohtuotsus tühistada, ilma et oleks vaja teha otsust komisjoni poolt esitatud teiste väidete kohta. Järelikult tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada osas, milles komisjonilt mõisteti vaidlusaluse otsuse tegemise tulemusena hagejale tekitatud kahju eest välja hüvitis 50 000 eurot.

Hagi Esimese Astme Kohtus

- 49 Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu teise lause kohaselt võib Esimese Astme Kohtu otsuse tühistamise korral Euroopa Kohus ise teha asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab. Käesolevas asjas on see nii.

- 50 Eespool toodud punktidest 43–47 tuleneb, et komisjoni Esimese Astme Kohtus esitatud vastuvõetamatuse vastuväitega tuleb nõustuda. Seega tuleb M. D. Fernández Gómezi esitatud hagi jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata osas, milles nõutakse vaidlusaluse otsuse tühistamist.

- 51 Sellega seoses tuleb märkida, et akti tühistamismõude vastuvõetamatus toob kaasa kahju hüvitamise nõude vastuvõetamatuse, kui need kaks nõuet on omavahel tihedalt seotud, mis on käesolevas asjas ilmselgelt nii.
- 52 Sellest järeldub, et M. D. Fernández Gómezi hagi tuleb vastuvõetamatuse tõttu jätta tervikuna läbi vaatamata.

Kohtukulud

- 53 Kodukorra artikli 122 esimese lõigu alusel, kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotuse.
- 54 Vastavalt kodukorra artikli 69 lõike 2 esimesele lõigule, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 55 Siiski vastavalt kodukorra artiklile 70, mida kohaldatakse kodukorra artiklite 118 ja 122 alusel institutsioonide esitatud apellatsioonkaebuste suhtes, kannavad institutsioonid ühenduste ja nende teenistujate vahelistes vaidlustes reeglina ise oma kohtukulud. Neil tingimustel kannavad pooled ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 13. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-272/03: Fernández Gómez vs. komisjon.**
- 2. Jätta M. D. Fernández Gómezi poolt Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule esitatud hagi, milles nõutakse teenistuslepingute sõlmimiseks pädeva asutuse 12. mai 2003. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata M. D. Fernández Gómezi lepingu pikendamise taotlus, tühistamist ja selle otsuse tulemusena väidetavalt tekitatud kahju hüvitamist, vastuvõetamata tõttu läbi vaatamata.**
- 3. Jätta esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetluse kohtukulud poolte endi kanda.**

Allkirjad